

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **W. S.**

skazanego z art. 284 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 20 grudnia 2018 r.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 15 czerwca 2018 r., sygn. akt VII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 28 marca 2017 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 523 § 2
k.p.k. oraz art. 637a § k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy skazanego;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w K., sygn. akt II K [...], uznał W. S. za winnego popełnienia występku z art. 284 § 2 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 284 § 2 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres dwóch lat tytułem próby. Orzekł również na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody w wysokości 92.250 zł.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonego. Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 15 czerwca 2018 r., sygn. akt VII Ka [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Od wyżej wymienionego wyroku kasację wywiódł obrońca skazanego zaskarżając go w całości. W kasacji obrońca zarzucił rażące naruszenie prawa, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to:

„ 1. Rażąco obrazę prawa materialnego, tj. art. 284 § 2 k.k. przez przyjęcie, że skazany „przywłaszczył powierzone mu urządzenie farinograf firmy B. nr seryjny [...] wraz z osprzętem”, podczas gdy przedmiotowe urządzenie nie zostało przez niego przywłaszczone ale zostało zadysponowane co wynika wprost ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, a to zapisów w Rejestrze Przedsiębiorców KRS pod numerem [...], które wskazują, że w momencie sprzedaży urządzenia skazany był prezesem zarządu i jedynym udziałowcem spółki, a zatem mógł podejmować decyzje dotyczące tego urządzenia w tym przeniesienia jego własności. Skazany sprzedał je zgodnie z prawem spółce „W.” Sp. z o.o. za cenę 24.600,00 zł, a następnie jako osoba uprawniona - prezes zarządu i jedyny właściciel udziałów tej spółki sprzedał urządzenie zgodnie z obowiązującym prawem spółce B. z/s w Z.. Kwoty wynikające z faktur zostały uregulowane w całości.

2. Rażąco obrazę prawa materialnego, tj. art. 271 § 1 k.k. przez przyjęcie, że skazany dokonał sprzedaży w/w urządzenia na podstawie wystawionej przez siebie faktury nr [...] i poświadczając w tym dokumencie nieprawdę co do jego własności, podczas gdy z dokumentów źródłowych, a to faktury VAT nr [...] z 01 lutego 2011 r. wynika, że przedmiotowe urządzenie - farinograf w sposób niebudzący wątpliwości i zgodny z obowiązującym prawem zostało sprzedane przez firmę M. Sp. z o.o. na rzecz firmy „W.” Sp. z o.o. za cenę 24.600,00 zł, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że faktura o nr [...] stanowiła poświadczenie nieprawdy co do własności urządzenia;

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o uchylenie wyroku sądu II instancji i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator Prokuratury Rejonowej w K. wniósł o jej oddalenia jako oczywiście bezzasadnej.

Natomiast pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasację obrońcy skazanego jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania. Rację ma pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, że kasacja nie powinna zostać przyjęta przez prezesa sądu odwoławczego, a skoro została wbrew przepisom prawa procesowego przyjęta, to należy ją pozostawić bez rozpoznania. Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę niż kara bezwzględnego pozbawienia wolności, dla możliwości wniesienia kasacji przez stronę, konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Wobec W. S. zapadł prawomocny wyrok skazujący go na karę pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. Wobec takiej treści prawomocnego wyroku obrońca mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia bezwzględnych przesłanek odwoławczych z art. 439 k.p.k. Tymczasem, w kasacji postawiono zarzuty obrazy prawa materialnego, o czym przekonuje nie tylko sama treść tych zarzutów, ale i uzasadnienie kasacji (art. 526 § 1 k.p.k.). Wobec powyższego, kasacja musiała zostać pozostawiona bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 §1 k.p.k. i w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. Sąd Najwyższy obciążył także skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, stosownie do przepisów wskazanych w części wstępnej postanowienia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.